

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 7

Tilleggsspørsmålnr.

Emne: Skav

Oppskr. av: Tobias Sel

(adresse): Hauge i Dalane

Fylke: Rogaland

Herad: Sokndal

Bygdelag: Bakka bygda

Gard: Sel

G.nr. 40 Br.nr. 1

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Egen erfaring

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Sjeldt 19-1-1882 Sokndal. Bonde.

SVAR

- 1 Hjelpefor.
- 2 Ikke unntat det måtte være hjelpefor.
- 3 Nåtid eg skjeve, fortid eg skov framtid eg ska skava.
- 4 Så langt som tradisjonen går har man nytta skav som hjelpefor. Vi kaller det skav & gjerne er det et hjelpefor i vanskelike år, men bønde ne skaver gjerne noe winter kvellen selv om de ikke egentlig har nød for det.
- 5 En nyttet helst ravn og eik men også osp og lind. Alm er utmerkt, men her på disse kantene er litet alm. Av furu er her bare planteskog, men den er vel bra for sau og gjøt. Selje er godt, især om våren når løvet er spruttet ut, da flettes saljen til kalvene. Ravn og eik er best til skav. ^{unge bjørkeskjæretre} Kau nyttet til skav. Ordet "skav" er ikke nyttet om noe bestemt treslag, men i nogen.
- 6

- 7 Det rim som nevnes har sådan
ordlyd her

Eigje kveigje
Raunen reise
seljor svalte
vien velte.

Den siste finne om heggen har
jeg ikke hørt, hegg bruker ikke
her til skav.

- 8 Vi bruker skav bare til kuene
gjeit er her litet av. Skavet blir
gitt helst i januar og februar.
Skaver en i større stil gir
man gjerne et mål skav
- altså bare skav - elles gir en
det gjerne sammen med høist
er skavet raun eller eik. Tar
kuene det før høiest. Ospe skav
liket kuene mindre. men ha
er vil nödig ha det. Skav
av older - or - vil kuene ikke
ha.

- 9 En regner med at skav er
nesten som kraftfør og at en
får mer melk og at en får
mer og tykkere fløte med
fint gult smør. gir en ku
en meget ospeskav kan en
kjonne en brusk smak i
melka

- 10 En går helst tilskogs "eins ernd"
når en skal hente skoved. dit
er helst ikke altfor gamle treer
som skaves, raun + eks blir jo

ikke stor. Det er helst når ramma
er ung den vokser. Det blir og-
så best skarv og det går hurti-
gere å skavne unge trær, følge-
lig blir det ikke meget brenn-
vek av det. Når høstestauen
- høstvedden - er av de treslag
en skaver gjør man dette.
det myttes til kreaturenne.

- 11 En svar: "Alle jenige ikke skovved
- 12 Vi kaller det skovved
- 13 Vi bruker ikke ordet "marka".
- 14 Det er som regel i tiden januar
februar en henter skovved.

Kultrene er lange og det er mindre
da her ikke er noe skogdrift
en kan gjøre ute. Så varen in-
der på li og fjell er her mindre
tid. Det er også mer rasjonelt
å hugge treerne midvinter.
Ramma f. eks gjør lit ut når
den blir hugget om varen.
Høe surt eller hørt arbeid i hente
skovved kan det ikke sies å va-
re, det er ingen store trær å hug-
ge men også "rønna" sprer ut over.
ge eller hænnesmeier. Det er sent
arbeid, nærmest hvad vi på byg-
didiakten kaller for "puttarbeid".
Det er ingen tradisjon om at kie
folka har gjort tilskogs langfridag
for å hente skovved.

- 15 Som regel holder en seg inne i
stua og skaver.
- 16 De fleste bruker en almindelig
lja, helst en halvslit en som

ikke er noen første klasse slijå
for høiblat. denne brytes en odda
av - et stykke inn på slijåen -
dette gjøres både fordi en ikke
har bruk for slijåen i dens
fullle lengde og fordi det ~~eller er~~
forligt å ha odden av denne
stikkende ut. Så vikler en
en tøffel over håndtakken på
slijåen. Den nyttet også en band-
kniv med håndtak i begge
endene når man skaver leng-
re og tykkere stokke f. eks bes-
jestaue. Tynnelijåer er der
ingen som har heromkring.

- 17 Vi skaver på den måte som
er nevnt i sp 18 når det er
tynne kruste og stavir. Et det
lengere eller tykkere stokke
som f.eks besjestaue legges en
denne over en kasse eller kruk-
ke en person f. eks. en halvvak-
sen unge holler i denne og snu
den rundt ettersom det passer
for den som skaver. som gje-
ne ligger på kne og skaver
skaflis etter skaflis. Det
går ganske fort.

- 18 For det meste setter fn. en stok
fra gulvet til eller under bjel-
ken men med en tynn bord
sjel mellom stokken og gul-
vet og stokken og bjelken. Det
ta for at der ikke skal ble

merke etter stokken. denne må nemlig slås godt fast så set ter ~~man~~²³ en stol like ved stokken eller skavhulen som dere kaller den, like ved legges skavveden. Den som skaver setter seg på en stol. Tar tjæn i høyre hånn. Legger hånnen på knest. Tjænens enne settes mot skavstokken. Så tar en skavpinnen i venstre hånn og drar denne fram og tilbake. En skaver mot rengkanten også. Oredet Skavhål brukes ikke

- 19 Der vedlegges en tegning hvorledes en sidder når en skav ellers henvises til ssp 18

20 Vi kaller den SKOVVED

21 " " " det Skav

- 22 Vi skaver kvister, tykkere grene og stamme av de treslag som kan skavses. men er det eldre ospetree kan bare toppen skavses. Skorpen på den tykke bark blir for hård og grov.

23 De tyndene kvister kaller vi "SPRÆGA" de tykke stokka.

- 22 Der er ikke noen bestemt lengde på veden en skaver, men er den av litt tykkelse knappes den som regel ca 65 cm lang. tykke kviste er lengre.

23 De tynne kvister kaller vi "SPRÆGA" de tykke stokka.

24 Der er ingen regler om hvorvidt skavet skal være, men noe av vedlaget bør følge med. Tynne kviste av en en tykkelse - jo tykkere og såkann en skjære i to eller tre fliser. Kuene kan tygge temmelig tykke fliser og det er skyldent å se noe ligge igjen i båsen, hvis det da ikke er altfor tykt. Som enkver annen ting er noen bedre å skavve enn andre d.v.s de skaver gjevnere, men kuene tar det allt untagen det er alt for grast.

25 Vi nyttet veden både til bokste ved og oversved.

26 Folk nyttet framleis skav. Det beste tredag til skav er kanskje apal. av dette er her jo litt men når en eplehage utlynes og beskjres, er det altfor godt i kaste bort, det er utmukket til skav.

^{og tan-}
Etterskrift
~~og tan-~~
Lyngtær et annet hjelpe-
for som braytes meiqit

Tillagta
^{sp 74} Et meg tilføye at hvis her er løs dyp sne er det ikke noe videre greit å hente skavet men alt skogsarbeide er surt er sneen dyp og løs.

7

En mann som skaver

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

1188